Integrace aplikací

na bázi zasílání zpráv

-red-

Termín systémová integrace pomalu přestává být pouhým zaklínadlem, které bylo používáno vždy, když měla debata nabrat na vážnosti, a stává se součástí každodenní reality. Důvodů, proč moderní podniky stále častěji volají po systémové integraci, je mnoho. Začínají fungovat dodavatelské řetězce a outsourcing služeb a to spolu s požadavky podniků na stále komplexnější IT zázemí a podporu podnikových procesů vytváří velmi rozsáhlé heterogenní informační prostředí. Jednotlivé aplikace vyžadují pro svůj správný chod stále více informací, které mohou být pro různé systémy společné, a je třeba maximálně zjednodušit uživatelům práci a zabránit duplicitnímu vkládání dat do různých informačních systémů. Několikanásobné vkládání dat do systémů by přineslo nejen podstatné zvýšení pracnosti, ale zejména zvýšenou možnost chybovosti. Je tedy třeba zajistit sdílení informací mezi aplikacemi.

Systémová integrace je velmi široký pojem, a proto se zaměříme jen na jednu část. Konkrétně na integraci aplikací na bázi zasílání zpráv. Pomocí speciálních nástrojů je možné zajistit, že se vybrané informace z jednoho systému dostanou automaticky do naprosto odlišného systému. Nejedná se pouze o výměnu informací mezi různými systémy uvnitř podniku, ale i o výměnu informací mezi různými subjekty. Například pokud si uživatel systému založí objednávku zboží od dodavatele, je možné zajistit, aby se tato objednávka automaticky přenesla do informačního systému dodavatele jako objednávka od zákazníka. Komunikace mezi systémy by mohla pochopitelně pokračovat potvrzením, resp. odmítnutím nabídky dodavatelem atd. Tento příklad však názorně ukazuje, kolik práce a času bylo ušetřeno a jak se minimalizovala rizika vzniku chyb. Místo aby uživatel exportoval data do nějakého elektronického formátu a odesílal je například e-mailem, případně tiskl objednávku a zasílal jí poštou nebo faxem, odešle jí jedním kliknutím myši. Příjem zprávy je stejně jednoduchý.

Jsou to právě logistické procesy, které jsou pomocí integračních nástrojů nejčastěji zpracovávány, nicméně oblast použití je podstatně širší. Mohou být přenášena data z oblasti řízení financí, helpdesk center, ale i sledování zakázky ve výrobě. Záleží pouze na potřebách podniku a možnostech informačních systémů.

Pokud se má integrační řešení skutečně přizpůsobit místním podmínkám podniku a maximálně podpořit podnikové procesy, musí být ve většině případů ušito na míru. Mohou sice existovat předem připravená krabicová integrační řešení, ale ta jsou většinou omezena na propojení dvou konkrétních informačních systémů za určitých podmínek. Podniky, které chtějí zavádět integrační řešení, by měly počítat s tím, že si kromě použitých nástrojů budou muset zakoupit i služby specializovaných firem, které jim pomohou integrační řešení vytvořit a uvést do provozu.

Stejně jako může být rozmanité samotné integrační řešení, mohou být rozdílné i použité informační technologie. Data mohou být posílána přes e-mailový, HTTP nebo FTP protokol, mohou být ukládána ve formě XML dokumentu, EDI nebo flat-file. Důležitou vlastností kvalitních nástrojů pro výměnu dat mezi informačními systémy by měla být možnost zpětně dosledovat veškeré informační toky a dokázat, jaká data, kdy a komu odešla.

Stejně jako implementace jakékoliv jiné části podnikových informačních systémů má i zavádění integračního řešení své rizikové faktory, které by se daly rozdělit na dvě části. Technologická rizika a rizika organizační. Technologická rizika obnáší zejména volbu použité technologie. Špatně zvolená technologie může podstatně snížit využití integračního řešení. Je také nutné věnovat velkou pozornost bezpečnosti dat. Sdílení informací činí informační systémy mnohem otevřenější a náchylnější možnému útoku. Ohrožení, které ze zasílání zpráv mezi různými informačními systémy vyplývá, není rozhodně zanedbatelné, ale při použití dostatečných bezpečnostních prostředků a pravidel může být minimalizováno.

Větší problémy než technologická rizika mohou způsobit rizika organizační. Základním pravidlem při zavádění jakéhokoliv informačního systému je sdílení informací. V tomto případě to platí dvakrát. Nejen že je nutné sdílet informace uvnitř podniku a dostatečně a včas informovat zaměstnance o týkajících se změnách, ale je třeba sdílet informace i mezi obchodními partnery. Je nutné uvědomit si, že zavádění integračního řešení není ve většině případů záležitost jen jednoho podniku, ale nezřídka se týká i čtyřech různých subjektů – dvou obchodních parterů a jejich dodavatelů informačních technologií. Veškeré kroky musí být prováděny maximálně koordinovaně a všichni zainteresovaní musí přesně vědět, jaký je cíl a jak ho dosáhnout. Pokud budou mít špatné nebo nedostatečné informace interní zaměstnanci, mohou nedostatečně podporovat integrační proces. Pokud se budou cítit změnami ohroženi, mohou proces dokonce i částečně sabotovat. Pokud nebudou fungovat komunikační kanály mezi obchodními partnery, může se stát, že se integrační snahy na obou stranách úplně minou nebo že náklady na integraci budou mnohem vyšší, než je nezbytně nutné.

Závěrem

Jak již bylo napsáno na začátku, systémová integrace se stala ze zaklínadla reálným pojmem. Společnosti, které využívají jejích výhod, získávají na trhu další strategickou výhodu. Nebude to ale dlouho trvat a nastane doba, kdy systémová integrace přestane být výhodou, stane se nutností a společnosti, které principy systémové integrace využívat nebudou, začnou ztrácet na své konkurenceschopnosti. ■

Příkladem integrace aplikací na bázi výměny zpráv je propojení informačního systému IFS Aplikace používaného ve společnosti I.D.C. Praha a informačního systému Prytanis používaného ve společnosti ESA Logistika. Firma I.D.C. Praha používá outsourcing skladového hospodářství. Ze systému IFS Aplikace přecházejí do systému Prytanis informace o zboží přicházejícím od dodavatelů a příkazy na vychystání zboží pro zákazníky. Ze systému Prytanis pak přechází do systému IFS Aplikace potvrzení o došlém a odeslaném zboží. Tak je pomocí integračního řešení zajištěn mirroring informací o skladovém hospodářství mezi dvěma naprosto rozdílnými informačními systémy. Integrační řešení vzniklo ve spolupráci firem Altec a IFS Czech.